PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 837 (6271) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Luni 9 martie 1970

ROMÂNIA - CAMPIOANĂ MONDIALĂ LA HANDBAL

● În 9 ani, pentru a treia oară medaliile de aur ● Pentru a doua oară la C. M., duble prelungiri ● Cea mai echilibrată finală ● Un joc al apărărilor și al nervilor ● Gruia a înscris 30 de goluri în acest C. M. ● Trio-ul de antrenori Nedef, Trofin, Vlase au condus magistral echipa spre victoria finală ● Medaliile de argint și bronz: R. D. Germană și Iugoslavia

Cronică și comentarii ale trimisului nostru special la C. M. de handbal CĂLIN ANTONESCU

Oricîtă măiestrie sau talent ar avea un gazetar, sînt imposibil de descris aceste 80 de minute de handbal! Efectiv, **creionul alunecă nebunește pe hîrtie,** așternînd, **poate incoerent,** poate uitînd cîte ceva... Ar fi necesar un creier electronic pentru a putea reține, dacă așa ceva este cu putință, multitudinea de sentimente, trecerile cu rapiditate de la bucurie la teamă, de la clipele de încredere, de certitudine a victoriei, la cele de descumpănire. Am asistat în mod cert la cea mai echilibrată și îndîrjit disputată finală din istoria campionatului mondial, fapt pe care, de altfel, domnul Hans Baumann, președintele F.I.H. ni-l confirma la cîteva secunde după încheierea ultimei serii de prelungiri.

Vom fi iertați, așadar, că o clipă sau mai multe ne-am dezbrăcat de sobrietatea cronicarului lucid și la sfîrșitul partidei ne-am înghesuit alături de vajnica galerie română prezentă în uriașele tribune ale Palais du Handball, îmbrățișînd jucătorii și antrenorii români. O meritau din plin și am fi vrut ca în acele secunde de mare satisfacție, după ce s-a cîntat Imnul de Stat al țării noastre să cuprindem în acolada noastră pe toți cei — foarte mulți — care au pus, modest, cîte o pietricică la fundamentul solid al handbalului românesc, astăzi incontestabil cel mai bun din lume. Afirmația are la bază faptul că din 1961 și pînă în 1970, deci o perioadă de 9 ani de handbal a României — reamintim acest lucru pentru că ne face plăcere, dar și pentru că nu-l putem uita în aceste momente de împlinire — a cîștigat de trei ori medaliile de aur și o dată pe cele de bronz. Este un palmares cu care nu se poate lăuda nici o altă selecționată națională și el plasează cu autoritate handbalul românesc în fruntea ierarhiei mondiale. Acum, însă, nu este cazul să facem statistici sau să combinăm cifre. Faptele vorbesc de la sine. De aceea, încercăm, totuși să vă facem a trăi, cu o oarecare întîrziere măcar o fărîmă din tumultul de fapte, de răsturnări de situație ce răscoleau tribunele, obligîndu-i pe organizatori să renunțe a mai anunța că în sală este interzis fumatul. Cine oare ar mai fi avut curajul să oblige pe cei 7 000 de spectatori să renunțe la clipa de destindere, artificială, singura de altfel, ce o putea oferi țigara.

Și astfel, în lumina difuză a acestui „Palat al handbalului", prin ceața ușoară a fumului de tutun, într-o atmosferă cu puternice descărcări emoționale, cele două formații s-au întrecut cu îndîrjire și cu o ambiție care au ajuns spre sfîrșit la limitele rezistenței umane.

Pronosticurile, nu cele referitoare direct la rezultat, ci la totala dăruire cu care cele două formații vor lupta pentru victorie (o mare victorie!) au fost, așadar, confirmate. **„LE JOURNAL DE DIMANCHE"** sublinia: **„Este util de văzut această finală, deoarece se va putea afla răspunsul dacă eleganța românilor va învinge puternica, dar precisa mașină de jucat handbal care este echipa R.D. Germane".** A învins, deci, eleganța? Nu! A învins forța morală, capacitatea superioară de efort a românilor, știința lor în jocul de handbal. Numai în acest fel se putea cîștiga un meci în care adversarul n-a precupețit nimic, dar absolut nimic, din tot ce a acumulat în luni și ani de pregătire. Nu considerăm de loc exagerat dacă spunem că reprezentativa României a întîlnit astăzi cel mai dîrz adversar, care și-a jucat cu o admirabilă voință toate șansele. De aceea, putem aprecia fără teama de a greși, că turneul a fost cel mai prestigios din istoria participării noastre la C.M.

Afirmația se sprijină nu numai pe replica neașteptată dată de valoroasa echipă a R.D. Germane, ci și pe faptul că maniera de a conduce a celor doi arbitri suedezi a favorizat stilul de joc al adversarilor.

Nu intenționăm, nici n-ar fi cazul, să imputăm ceva celor doi nordici care au avut dificila misiune de a dirija această finală de neuitat. Dar, nici nu putem să nu arătăm că arbitrajul a fost pentru echipa noastră un handicap, pe care tricolorii au trebuit să-l anuleze prin calm și prin inteligență în joc, chiar și în ultimele secunde ale minutului 80. În această titanică confruntare nu este greu de bănuit că principalul mijloc de a se apropia de victorie a fost siguranța în apărare, promptitudinea în intervenții, omogenitatea în acoperirea direcției de atac a echipei R.D. Germane. Aceasta în timp ce adversarii noștri s-au axat pe folosirea repetată a faulturilor, spre a întrerupe acțiunile de atac ale echipei noastre.

Ar fi greu acum să facem unele remarcări în ceea ce privește sistemul defensiv. Dar, nu putem trece cu vederea aportul lui Penu — excelent și considerat pe bună dreptate portarul nr. 1 al acestei ediții a campionatului mondial —, al lui Samungi despre a cărui valoare am mai vorbit, Guneș și Chicid.

Pe planul luptei pentru cît mai multe finalizări a fost pregnant faptul că după un început în trombă, echipa R. D. Germane și-a pierdut treptat-treptat siguranța în șuturi și către sfîrșit a trebuit să facă mari eforturi pentru a găsi culoarul de tras la poartă. Iată explicația numeroaselor bombe expediate de către jucătorii antrenorilor H. Seiller și E. Astrath.

De altfel, în cele 20 de minute de prelungiri selecționata R.D.G. nu a reușit să înscrie decît două goluri din care unul din 7 metri.

Forța de atac a echipei noastre a fost mult redusă în acest meci pe de o parte din motivele arătate (maniera de arbitraj și promptitudinea în intervenții a jucătorilor din R.D.G.), dar finalmente reprezentanții noștri au știut să se impună și pe acest tărîm. Ei au folosit cu pricepere prelungirea atacurilor în așa fel încît repetarea faulturilor de către adversari devenea obositoare, mai mult chiar, supărătoare, obligîndu-i să se retragă spre semicerc și să ofere spații libere, în special la șuturile din mișcare. Anihilați în jocul pe semicerc, din cauza masivității echipei adverse, pivoții noștri au circulat un timp (mai ales în prima repriză) reușind unele combinații care din păcate nu au fost fructificate. După pauză, însă, ei au adoptat poziții statice, preferînd blocajele pentru a ușura pătrunderile lui Gruia, Guneș sau Chicid.

Desigur că este destul de dificil de realizat, doar la cîteva momente după încheierea acestor infernale 80 de minute, o analiză completă și edificatoare a victoriei jucătorilor români. Ei au reușit acest lucru spre cinstea lor, cucerind simpatiile publicului parizian, care la sfîrșitul disputei le mîngîia obrajii brăzdați de lacrimi, îi îmbrățișa și îi ovaționa cu căldură.

Avem convingerea că amatorii de handbal din București vor fi prezenți și ei marți seara pe aeroportul Băneasa pentru a le transmite acolo aplauzele și urările pe care ei, sîntem siguri, le-ar fi dăruit cu generozitate aici în capitala Franței.

Drumul spre titlu, minut cu minut

La fluierul arbitrilor suedezi Thorild Janerstam și Lenart Larsson cele două finaliste au intrat în teren cu următoarele formații:

ROMÂNIA: Penu-Oțelea, Gruia, Chicid, Gațu, Guneș, Samungi.

R. D. GERMANA: Frieske-Langhof, Senger, Randt, Rost, Zimmermann, Zornack.

Lovitura de începere a aparținut românilor, iar Gruia ratează prima ocazie de a deschide scorul. Atacă echipa R. D. Germane, care-și pregătește cu multă atenție acțiunile și nu riscă nimic. Balonul circulă cu viteză de la un jucător la altul, cînd în fața porții noastre, cînd înaintea semicercului advers. Trec șase minute, dar tabela de marcaj rămîne imaculată. De la bun început sesizăm predilecția ambelor competitoare la titlul suprem pentru atacuri lungi avînd drept scop descoperirea punctelor slabe din fiecare apărare.

Primul gol al întîlnirii este înscris de Rost, la capătul unui asemenea atac prelungit: 1—0. Era minutul șapte și antrenorii noștri recomandă mult calm. Nu trec nici 60 de secunde, timp în care Chicid a pierdut o bună ocazie, și Senger majorează scorul în favoarea formației sale: 2—0. În minutul 10 — stupoare în Palais du Handball: tabela de marcaj indica scorul de 3—0 în favoarea adversarilor echipei române, în urma unei pătrunderi decise a lui Zimmermann. Jucătorii români nu-și pierd însă capul. Ei reiau întrecerea cu mai multă dîrzenie și Chicid pătrunde impetuos, trimițînd pentru prima oară mingea în plasa porții lui Frieske (1—3). Continuăm să atacăm și Gruia (min. 14) reduce din handicap: 2—3. Este rîndul adversarilor să asalteze poarta lui Penu. Apărătorul buturilor noastre salvează o situație critică, dar în min. 18

(Continuare în pag. a 4-a)

Noii campioni ai lumii la handbal

PRIMA ETAPĂ A RETURULUI FAVORABILĂ LIDERULUI: 2 PUNCTE AVANS PENTRU RAPID!

● Mare surpriză în derbyul codașelor ● Etapa scorurilor minime ● Victoria băcăuanilor — doză de încredere pentru meciul cu Arsenal ● Nici Dinamo București, nici F.C. Argeș, marile „urmăritoare", n-au reușit să cîștige puncte în deplasare!

LOOPING

Start de mare asprime, ieri, în mini-returul campionatului. Nici una din echipe nu pare dispusă să aștepte după-amiezile blînde de iunie, după ce se va fi stins focul Mexicului.

Ieri, duelul prin corespondență Rapid — Dinamo a avut handicapul cerului de plumb. Cei 11 internaționali „brazilieni" au simțit, în mod firesc, looping-ul de la +60 la 0 grade, și astfel, concertul primei etape n-a mai avut soliștii cunoscuți.

Cu sau fără soliști, ieri am avut o etapă aspră. A.S.A. Tg. Mureș trăiește melancolia iluziilor pierdute. Argeșul, lansat furibund în marea aventură a tricourilor, acuză, pentru a nu știu cita oară, embolia teribilă a ultimului minut. Atacul Farului, foarte productiv acasă, își contemplă neputința în fața aripilor de liliac ale lui Adamache. În sfîrșit, „U" Cluj simte tot mai mult frisonul interminabilelor sale meciuri egale, simptom de prematură bătrînețe sportivă...

A fost, într-adevăr, o etapă aspră.

Marele beneficiar e, desigur, Rapid care a avut avantajul unei programări adecvate momentului și pansa certă a unui cap neinspirat: cel al lui Ianul.

Marea învinsă a etapei este, desigur, A.S.A. Tg. Mureș, care plătește, probabil, în baza unei secrete legi a Echilibrului, pentru golul salutar al lui Badea, la Constanța, în poarta Progresului.

Între acești doi poli, lupta e la fel de aspră. Craiova continuă să uimească prin vitalitate, izbutind cu Dașcu și Donose mai mult decît izbutesc alții cu D-uri mai sonore... Steagul roșu pare să fi uitat vremea sumbră a duelurilor sale cu Gloria Bîrlad... Jiul contabilizează consecvent, făcînd să crească mereu cota acțiunilor „Ozon". Petrolul continuă să se închine Zeului remizei, dar o asemenea tactică te obligă să-l împiedici pe Pantea să zburde ca pe vremea WM-ului.

...Așadar, campionatul și-a reluat cursa. Lupta e dură. Pentru Dumitrache e, poate, mai greu decît pe Maracana. Pentru Sătmăreanu e, poate, mai complicat decît la Belo Horizonte. Tocmai de aceea, însă, e mai bine. Iată de ce aș vrea să cred că Neagu, care a sărit à la Eusebio după golul înscris în poarta lui Independiente, va ști să alunge fumul amăgitor al acelei clipe de neuitat.

Ioan CHIRILĂ

CLASAMENT

1. Rapid	16	9	4	3	25—15	22
2. Univ. Craiova	16	7	6	3	23—17	20
3. Dinamo Buc.	16	9	1	6	30—20	19
4. F.C. Argeș	16	7	4	5	32—22	18
5. Jiul	16	8	2	6	22—22	18
6. Dinamo Bacău	16	7	4	5	24—26	18
7. Steaua	16	7	3	6	38—22	17
8. Steagul roșu	16	8	1	7	23—25	17
9. „U" Cluj	16	4	8	4	21—18	16
10. U.T.A.	16	7	2	7	23—25	16
11. Farul	16	7	2	7	20—23	16
12. Petrolul	16	5	4	7	16—19	14
13. Crișul	16	6	2	8	23—31	14
14. C.F.R.	16	5	3	8	14—26	13
15. Politehnica	16	4	2	10	17—22	10
16. A.S. Armata	16	3	2	11	12—30	8

REZULTATELE ETAPEI

Rapid — Politehnica 2—1 (1—0)
„U" Cluj — Univ. Craiova 1—1 (0—0)
Dinamo Bacău — U.T.A. 2—1 (1—0)
Jiul — Dinamo Buc. 1—0 (1—0)
Steaua — Petrolul 1—0 (1—0)
A.S. Armata — C.F.R. 0—1 (0—1)
Farul — Steagul roșu 0—0
Crișul — F.C. Argeș 2—1 (1—1)

ETAPA VIITOARE

(duminică, 15 martie)

Petrolul — Rapid (considerat de „Sportul" derbyul etapei); Univ. Craiova — Crișul (amînat). Dinamo Buc. — „U" Cluj; Politehnica — Farul; U.T.A. — Steaua; C.F.R. Cluj — Jiul; Steagul roșu — Dinamo Bacău; F.C. Argeș — A.S.A.

ECHILIBRU DE FORȚE, DAR FORȚE PRECARE...

STEAUA — PETROLUL 1—0 (1—0)

Stadionul Republicii, teren bun, timp friguros, spectatori: circa 10 000. A înscris Ștefănescu (min. 44).

STEAUA: Suciu 8 — Cristache 7, Sătmăreanu 7, Hălmăgeanu 7, Vigu 6, Dumitriu III 4 (min. 40 Negrea 6), Voinea 8, Pantea 5, Tătaru II 7, Ștefănescu 6, Creiniceanu 4.

PETROLUL: M. Ionescu 8 — Gruber 6, Bădin 4 (pentru faulturi repetate), Florea 7, Mocanu 6, Crîngașu 4, Iuhasz 5, Dincuță 7, Grozea 6, Cotigă 5 (min. 80 Sfirlogea), Moraru 8.

A arbitrat Al. Alexe (Rm. Vîlcea) ★★ (a apreciat greșit jocul cu corpul și la intercepție, n-a văzut henturi și ofsaiduri) ajutat la linie, foarte slab, de I. Ciucă (Rm. Vîlcea) și I. Chilibar (Pitești).

Trofeul Petschowschi (pentru public): 9.

La tineret-rezerve: 0—0.

Înaintea începerii meciului, antrenorul ploieștean Cernăianu ne exprima temerile sale în ceea ce privește compartimentul ofensiv al echipei militare care, în perioada pregătitoare, se arătase necruțător, avînd un apetit pantagruelic, cu porții oscilînd între 5 și 10 goluri.

Iată, însă, că la sfîrșitul celor 90 de minute de joc, tabela de marcaj a indicat un scor minim (1—0) în favoarea Stelei și probabil că dacă singurul moment de decizie și inventivitate al atacului bucureștean (min. 44) n-ar fi găsit teren propice datorită plasamentului total defectuos al apărătorilor petroliști (Mocanu prea în față, lăsîndu-l nesupravegheat pe Pantea, Crîngașu, uitat pe undeva, la centru, în timp ce Tătaru intra nestingherit în posesia mingii, iar Bădin oscilînd în careul mic, între Voinea și Ștefă-

Paul SLAVESCU

(Continuare în pag. a 4-a)

AUR ȘI MÎNDRIE...

Parisul sportiv a aplaudat aseară, cu respect și admirație, spectacolul de gală oferit de tricolorii români, învingători — după o întrecere de un rar dramatism — în finala celui mai greu, celui mai puternic campionat mondial din întreaga istorie a handbalului.

La aceeași oră, în multe alte orașe ale lumii, peste tot acolo unde performanța sportivă este prețuită prin tot ce are frumos și de valoare, s-a vorbit, desigur, în aceleași cuvinte de cinstire, de numele handbaliștilor noștri, de acest strălucit succes al sportului românesc.

Dar la noi? Cine ar putea descrie tensiunea în care sute de mii de oameni, poate milioane, au urmărit, la radio sau pe ecranul televizorului, memorabila finală, prelungită pînă la limita maximă care se poate cere jucătorilor, dar și spectatorilor? Cuvintele nu trebuie frînte în clipa unei asemenea victorii. Pentru că elogiile sînt meritate. Tricolorii au fost admirabili, au luptat eroic, au făcut totul pentru onoarea handbalului și a sportului românesc. Li se cuvin, fără rezerve, laude, felicitări, gînduri de mulțumire și, la revenirea în țară, multe, multe flori, dintre cele mai frumoase, dintre cele mai prețioase. Pentru că ieri seară ei au cîștigat medalia de aur a campionilor mondiali și ne-au dat tuturor nu numai satisfacția unui succes de prestigiu, ci și sentimentul de mîndrie că printre ambasadorii sportului românesc îi avem pe acești tineri ce continuă tradiția durabilă a unor performanțe care au impus de mai mulți ani handbalul nostru în arena internațională.

Deci, aur și mîndrie...

Handbalul a învins. Nu este prima oară. Nu numai la băieți, ci și la fete. Nu numai la handbal în 7, ci și la cel în 11, care reunea, cu ani în urmă, elita acestui sport. Victoria de aseară înseamnă, prin aceasta, mai mult decît un succes izolat, decît o performanță singulară.

Handbalul românesc și-a demonstrat, astfel, constanța valorică pe care a impus-o de la primele afirmări internaționale. Este ceea ce se întîmplă în foarte puține sporturi și în aceste minute cînd toate gîndurile se îndreaptă, în primul rînd, spre Gruia, Gațu, Penu și spre ceilalți tricolori, ar trebui să reamintim că strălucirea atîtor medalii îi răsplătește deopotrivă pe toți cei care, de-a lungul anilor au muncit cu pasiune și pricepere pentru progresul general al handbalului, conducîndu-i destinele cu adevărată răspundere. Îi avem în vedere pe reputații tehnicieni ai handbalului nostru — aproape toți foști sportivi de valoare, pe inimoșii activiști ai federației de specialitate, pe toți antrenorii, profesorii de educație fizică, pe toți cei care au dăruit handbalului dragoste statornică și muncă neobosită.

Baza de masă a acestui sport, larga lui răspîndire în întreaga țară, se reflectă direct în aurul cucerit, ieri, în finala cu puternica echipă a R. D. Germane. Trebuie, deci, continuat și poate făcut mai mult pentru ca handbalul să devină unul dintre sporturile preferate ale tineretului nostru.

În loc de final al acestc prime impresii, să îndeplinim rugămintea profesorului Gheorghe Dobrică, primul din cele cîteva sute de mii de pasionați ai sportului, care ne-a cerut aseară să transmitem felicitări tricolorilor, adresate în numele celor 600 de elevi ai liceului agricol din Slatina.

Aur și mîndie! Ecourile vor continua...

I. MITROFAN

Eugen Almer învingător la Praga

În concursul internațional de înot de la Praga (50 m), care reunește sportivi din R.D. Germană, Suedia, Cehoslovacia și România, tînărul **Eugen Almer** a realizat o frumoasă victorie în cursa de 200 m liber, pe care a cîștigat-o în 2:06,7. Alte rezultate:

100 m delfin (m): **Flockner** (R.D.G.) 62,9; **100 m liber** (f): Christine Kabelitz (R.D.G.) 64,6; **200 m spate** (m): Werner (R.D.G.) 2:18,5... **4. Z. Giurasa** 2:23,4, 5. Gh. Lupu 2:25,0; **400 m liber** (f): C. Kabelitz 4:57,3.

Ieri, la Arad, s-au încheiat finalele campionatelor naționale de tenis de masă. Ultimele titluri au fost cucerite de: **MARIA ALEXANDRU** la simplu femei, **DORIN GIURGIUCA**, la simplu bărbați, **DOBOȘI—DUMITRIU**, la dublu bărbați.

Citiți în pag. a 2-a relatările trimisului nostru Constantin **COMARNISCHI.**

Voinea sare peste balon, Bădin și Mihai Ionescu se uluiesc, iar Ștefănescu introduce mingea în plasă: 1—0 pentru Steaua. Foto: THEO MACARSCHI